

25 Μαΐου, 1994

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 613/93)

Ακυρωτική απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Υποχρέωση της διοίκησης να συμμορφώνεται με τις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου — Επανεξέταση των υποθέσεων προς το σκοπό αυτό — Η διοίκηση οφείλει να θεραπεύσει το ολίγημά της που το Δικαστήριο εισηγήθηκε στην απόφασή του — Σε περίπτωση προσβολής της απόφασης που λήφθηκε στα πλαίσια επανεξέτασης με νέα προσφυγή, το Δικαστήριο εξετάζει κατά πόσο η διοίκηση συμμορφώθηκε με την ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δεν ασχολείται εκ νέου με τους λόγους ακυρότητας που προβλήθηκαν στην πρώτη προσφυγή και απορρίφθηκαν ως αβάσιμοι. 5 10

Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Συνεδριάσεις — Άρθρο 11 του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν.1/90) — Τέσσερα παρόντα μέλη αποτελούν απαρτία — Νόμιμα λήφθηκαν υπόψη οι κρίσεις της Επιτροπής για την απόδοση υποψηφίων στις συνεντεύξεις κατά το στάδιο της επανεξέτασης, παρόλο που ένα από τα πέντε μέλη είχε αποβιώσει, εφόσον το νέο μέλος απουσίαζε από την συνεδρίαση της επανεξέτασης, και τα τέσσερα εναπομείναντα μέλη αποτελούσαν απαρτία. 15

Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία στα πλαίσια επανεξέτασης της υπόθεσης, μετά από ακύρωση της αρχικής απόφασης από το Ανώτατο Δικαστήριο λόγω ανατιολόγητων συστάσεων του διευθυντή προς την Επιτροπή, προήγαγαν τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί του ιδίου στη θέση Πρώτου 20

Λειτουργού Μηχανογράφησης.

5 Η δικηγόρος της Δημοκρατίας εισηγήθηκε πως ο αιτητής δεν μπορούσε να επαναλάβει, όπως έπραξε, τους λόγους ακυρότητας που είχε προβάλει στην πρώτη προσφυγή και οι οποίοι είχαν απορριφθεί από το Δικαστήριο, καθ' ότι αποτελούσαν πλέον δεδικασμένο.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10

(1) Είναι γνωστή αρχή του διοικητικού δικαίου πως η διοίκηση υποχρεούται να συμμορφώνεται προς τις αποφάσεις των διοικητικών Δικαστηρίων. Ο Θ. Τσάτσος πραγματεύεται στο σύγγραμμα του "Αίτησις Ακυρώσεως" τη διαφορά του ουσιαστικού δεδικασμένου από την υποχρέωση συμμόρφωσης της διοίκησης στις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας.

15

20 Ο δικηγόρος του αιτητή εισηγείται πως, εφόσον το Δικαστήριο δεν δεσμεύεται από την απόφαση του συναδέλφου του, μπορεί να εκφράσει τις δικές του θέσεις πάνω στα θέματα που θίγει. Διαφεύγει όμως της προσοχής του πως το ζήτημα δεν είναι αν το Δικαστήριο δεσμεύεται από απόφαση αδελφού δικαστή, στην άσκηση της πρωτόδικης δικαιοδοσίας, και συμφωνεί πως δεν υπάρχει τέτοια δεσμευση, αλλά αν η Επιτροπή οφείλει να συμμορφωθεί στη δικαστική απόφαση. Και δεν χωρεί συζήτηση πως είναι υπόχρεη η διοίκησης κατά την επανεξέταση να συμμορφωθεί με τη ρήση του δικαστηρίου.

25

30 (2) Αυτό που εναπομένει να αποφασιστεί στην υπό εκδίκαση προσφυγή είναι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως η σύσταση του διευθυντή στερείται πάλιν αιτιολογίας. Η θέση αυτή είναι παντελώς αφάσιμη, όπως εύκολα μπορεί να διαπιστωθεί από το σχετικό πρακτικό, όπου καταγράφεται επί λέξει η σύσταση του διευθυντή. Αυτή δε είναι μακροσκελής, λεπτομερής και ουσιαστική.

30

35

(3) Ο τελευταίος, και καινούριος, ισχυρισμός είναι πως η Επιτροπή, κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, δεν μπορούσε να λάβει υπόψη της τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων που έγιναν στη διαδικασία λήψης της ακυρωθείσας απόφασης, γιατί ένα από τα μέλη της Επιτροπής, ο Σπαροής, απεβίωσε πριν από τη διαδικασία της επανεξέτασης. Στη θέση του μ.Σπαροή διορίστηκε άλλο πρόσωπο, που δεν μετείχε όμως στη διαδικασία λήψης της κρινόμενης απόφασης, λόγω κωλύματος.

40

Το Άρθρο 11 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν.1/90), ρυθμίζει το ζήτημα των συνεδριάσεων της Επιτροπής. Προβλέπει δε πως, αν ο Πρόεδρος αδυνατεί να παραστεί, τα παρόντα μέλη της εκλέγουν μεταξύ τους ένα από αυτά για να προεδρεύσει των εργασιών. Ο Πρόεδρος και δυο μέλη, ή τέσσερα παρόντα μέλη της Επιτροπής, αποτελούν απαρτία οι δε αποφάσεις λαμβάνονται έγκυρα εφόσον ληφθούν με τρεις ψήφους. Στη συνεδρίαση ήσαν παρόντα 4 μέλη και αποτελούσαν επομένως κατά νόμο απαρτία. Αυτό εξάλλου δεν αμφισβητείται. Τα τέσσερα αυτά μέλη ήσαν τα ίδια πρόσωπα που μαζί με τον Μ. Σπαρσή έλαβαν την ακυρωθείσα απόφαση, αφού είχαν κληθεί και οι τρεις προάξιμοι ενώπιόν τους για συνέντευξη.

5

10

Δεν δημιουργείται κανένα νομικό σφάλμα από το γεγονός πως, στην επίδικη απόφαση λήφθηκε υπόψη και η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, που έγιναν στη διαδικασία της ακυρωθείσας απόφασης.

15

(4) Ο ισχυρισμός, σύμφωνα με τον οποίο σκόπιμα ο κ. Εργατούδης δεν μετείχε στην επίδικη διαδικασία της επανεξέτασης, ώστε να μπορέσουν τα υπόλοιπα μέλη της Επιτροπής να βασιστούν και στις συνεντεύξεις που έγιναν ενώπιόν τους κατά τις πρώτες προαγωγές, απορρίπτεται ως παντελώς ατεκμηρίωτος.

20

(5) Οι προάξιμοι για τις επίδικες θέσεις ήσαν τρεις, ο αιτητής και τα δύο ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Η Επιτροπή έπρεπε να επιλέξει δύο από αυτούς. Ακολούθησε αυστηρά τη νόμιμη διαδικασία και έκρινε πως τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ήσαν οι καταλληλότεροι για προαγωγή. Η πρώτη της απόφαση ακυρώθηκε για το μοναδικό λόγο που εξηγήθηκε πιο πάνω. Στη διαδικασία επανεξέτασης η Επιτροπή, συμμορφούμενη με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, θεράπευσε το νομικό ολίσθημα, που επεσήμανε το Δικαστήριο στην απόφασή του. Δεν τεκμηριώθηκε κανένας λόγος προσβολής της επίδικης απόφασης.

25

30

35

Η προσφυγή απορρίπτεται με £100 έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Αντωνίου ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 923,

40

Γεωργίου ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 275.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση Πρώτου Λειτουργού Μηχανογράφησης.

A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

10 T. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

A. Παπαχαράλαμπος, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Σαμουήλ.

Cur. adv. vult.

15

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει, για δεύτερη φορά, την προαγωγή των δύο ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση Πρώτου Λειτουργού Μηχανογράφησης. Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας πήρε την επίδικη απόφαση στη διαδικασία επανεξέτασης, μετά που 20 δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου ακύρωσε στις 28.4.93 την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών. (δες **Αντώνιος Αντωνίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 923).

25 Το Δικαστήριο, στην πρώτη προσφυγή, απέρριψε όλους τους λόγους ακυρώσεως που πρόβαλε ο αιτητής. Θεώρησε όμως βάσιμη την εισήγησή του πως η σύσταση του διευθυντή στην Επιτροπή, κατά την εξέταση των προαγωγών, δεν ήταν αιτιολογημένη, γιατί περιόρισε το αιτιολογικό της με απλή αναφορά στα τρία θεσμοθετημένα 30 κριτήρια, δηλαδή την αξία προσόντα και αρχαιότητα.

30

Ο διευθυντής πρότεινε, στην ακυρωθείσα διαδικασία, για προαγωγή στη μια θέση τον Αργότη Κώστα. Για τη δεύτερη έκρινε πως ο Σαμουήλ Ελευθέριος και ο αιτητής ήσαν ισοδύναμοι, γι' αυτό και 35 άφησε την επίλογή στην κρίση της Επιτροπής, που έκλινε υπέρ του Σαμουήλ.

35

Κατά την επίδικη επανεξέταση η Επιτροπή, έχοντας υπόψη το περιεχόμενο της ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου, κάλεσε το 40 διευθυντή για να προβεί στις συστάσεις του. Και αυτό, για να συμμορφωθεί προφανώς με την απόφαση του Δικαστηρίου και να θεραπεύσει τις κριθείσες ως αναιτιολόγητες συστάσεις. Ο διευθυντής και αυτή τη φορά πρότεινε πάλιν για προαγωγή στη μια θέση τον Αργότη, αλλά για τη δεύτερη εισηγήθηκε τον ενδιαφερόμενο Σαμουήλ. Ανοίγω μια μικρή παρένθεση για να σημειώσω πως οι θέσεις

ήσαν δυο και οι προάξιοι τρεις, τα δυο ενδιαφερόμενα μέρη και ο αιτητής.

Η Επιτροπή με την υπό συζήτηση απόφαση επαναδιόρισε τα δυο ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Ο δικηγόρος του αιτητή επικαλείται για την ακύρωσή της τους ίδιους ακριβώς λόγους, εκτός από ένα καινούργιο που θα συζητήσω παρακάτω, που πρόβαλε στη πρώτη προσφυγή, και οι οποίοι απορρίφθηκαν από το Δικαστήριο. 5

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας εισηγείται πως ο αιτητής δεν μπορεί να επαναλαμβάνει εδώ τους λόγους που απασχόλησαν το Δικαστήριο στην πρώτη προσφυγή, και που απορρίφθηκαν, γιατί τα ζητήματα που άπτονται αυτοί αποτελούν πλέον δεδουλευμένο. Ο δικηγόρος του αιτητή αντιστανά ότι δεν μπορεί να ισχύει τέτοιος κανόνας, που θα απέλυγε σε αποστέρηση του δικαιώματός του να προσβάλει την απόφαση του Δικαστηρίου, στην πρώτη προσφυγή, εφόσον ως επιτυχών ο αιτητής δεν μπορεί να την εφεσιβάλλει πάνω στα νομικά ζητήματα που αποφασίστηκαν εναντίον των εισηγήσεών του, αλλά έγινε αποδεκτή επειδή κρίθηκε ως βάσιμη μια από αυτές. 10 15

Είναι γνωστή αρχή του διοικητικού δικαίου πως η διοίκηση υποχρεούται να συμμορφώνεται προς τις αποφάσεις των διοικητικών Δικαστηρίων. Ο Θ.Τσάτσος πραγματεύεται στο σύγγραμμα του “Αίτησις Ακυρώσεως” τη διαφορά του ουσιαστικού δεδουλευμένου από την υποχρέωση συμμόρφωσης της διοίκησης στις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Παραπέμπω στις ενδιαφέρουσες απόψεις του διακεκριμένου επιστήμονα χωρίς άλλα σχόλια. (Δες: παραγρ. 214 κ.ε.). 20 25

Ο δικηγόρος του αιτητή εισηγείται πως, εφόσον δεν δεσμεύομαι από την απόφαση του συναδέλφου μου, μπορώ να εκφράσω τις δικές μου θέσεις πάνω στα θέματα που θίγει. Διαφεύγει όμως της προσοχής του πως το ζήτημα δεν είναι αν εγώ δεσμεύομαι από απόφαση αδελφού δικαστή, στην άσκηση της πρωτόδικης δικαιοδοσίας μας και συμφωνώ πως δεν υπάρχει τέτοια δέσμευση, αλλά αν η Επιτροπή οφείλει να συμμορφωθεί με τη δικαστική απόφαση. Και δεν χωρεί συζήτηση πως είναι υπόχρεη η διοίκησης κατά την επανεξέταση να συμμορφωθεί με τη ρήση του δικαστηρίου. Για το ζήτημα που θεωρητικά θέτει ο δικηγόρος του αιτητή, ότι δηλαδή ως επιτυχών στην πρώτη προσφυγή, δεν μπορεί να εφεσιβάλλει την απόφαση του Δικαστηρίου πάνω σε σημεία που κρίθηκαν εναντίον του, δεν προτίθεμαι να εκφέρω οποιαδήποτε άποψη για τις θεραπείες που δυνατό να υπάρξουν. 30 35 40

Αυτό που εναπομένει να αποφασιστεί στην υπό εκδίκαση προσφυγή είναι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως η σύσταση του διευθυντή στερείται πάλιν αντιλογίας. Η θέση αυτή είναι παντελώς αβάσιμη, όπως εύκολα μπορεί να διαπιστωθεί από το σχετικό πρακτικό, όπου καταγράφεται επί λέξει η σύσταση του διευθυντή. Αυτή δε είναι μακροσκελής, λεπτομερής και ουσιαστική.

Ο τελευταίος, και καινούργιος, ισχυρισμός που θα με απασχολήσει είναι πως η Επιτροπή, κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, δεν μπορούσε να λάβει υπόψη της τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων που έγιναν στη διαδικασία λήψης της ακυρωθείσας απόφασης, γιατί ένα από τα μέλη της Επιτροπής, ο Σπαρσής, απεβίωσε πριν από τη διαδικασία της επανεξέτασης. Στη θέση του μ. Σπαρσή διορίστηκε άλλο πρόσωπο, που δεν μετείχε όμως στη διαδικασία λήψης της κρινόμενης απόφασης, λόγω κωλύματος, όπως αναφέρεται στα πρακτικά. Διατείνεται λοιπόν ο δικηγόρος του αιτητή πως το νέο μέλος της Επιτροπής, κ. Εργατούδης, σκόπιμα δεν έλαβε μέρος στην επανεξέταση, ώστε να ληφθούν υπόψη και οι συνεντεύξεις που έγιναν στην πρώτη διαδικασία, όταν ο κ. Εργατούδης δεν ήταν μέλος της Επιτροπής.

Το άρθρο 11 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, 1/90, ρυθμίζει το ζήτημα των συνεδριάσεων της Επιτροπής. Προβλέπει δε πως, αν ο Πρόεδρος αδυνατεί να παραστεί, τα παρόντα μέλη της εκλέγουν μεταξύ τους ένα από αυτά για να προεδρεύσει των εργασιών. Ο Πρόεδρος και δυο μέλη, ή τέσσερα παρόντα μέλη της Επιτροπής, αποτελούν απαραίτια οι δε αποφάσεις λαμβάνονται έγκυρα εφόσον ληφθούν με τρεις ψήφους. Στη συνεδρίαση που μας ενδιαφέρει ήταν παρόντα 4 μέλη και αποτελούσαν επομένως κατά νόμο απαραίτια. Αυτό εξάλλου δεν αμφισβητείται. Τα τέσσερα αυτά μέλη ήταν τα ίδια πρόσωπα που μαζί με τον μ. Σπαρσή έλαβαν την ακυρωθείσα απόφαση, αφού είχαν κληθεί και οι τρεις προάξιοι ενώπιόν τους για συνέντευξη.

Ο δικηγόρος του αιτητή εισηγείται πως η σύνθεση της Επιτροπής κατά την επανεξέταση των επίδικων προαγωγών δεν ήταν η ίδια με αυτή που έλαβε την ακυρωθείσα απόφαση εφόσον στην επανεξέταση δεν μετείχε ο μ. Σπαρσής. Κάμνει δε ευρεία αναφορά στη νομολογία αναφορικά με την έγκυρη σύνθεση διοικητικού οργάνου, που δεν έχει όμως καμιά εφαρμογή στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης. Ιδιαίτερη μνεία γίνεται σε δική μου απόφαση στην υπόθεση Α. Γεωργίου ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 275, όπου ακυρώθηκε η απόφαση του συλλογικού οργάνου γιατί ένα από τα μέλη του δεν μετείχε στην αρχική εξέταση, που έλαβαν χώραν οι συνεντεύξεις, ενώ

ήταν παρών στη διαδικασία της επανεξέτασης, και μέτρησαν στην κρίση του η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, που έγιναν κατά τη διαδικασία λήψης της ακυρωθείσας απόφασης.

Στην ανά χείρας όμως υπόθεση δεν συνέβη κάτι τέτοιο. Τα τέσσερα μέλη της Επιτροπής, που έλαβαν την επίδικη απόφαση, ήσαν τα μέλη της Επιτροπής, μαζί με τον μ.Σπαρσή, που πήρε και την ακυρωθείσα απόφαση. Δεν δημιουργείται κατά τη γνώμη μου κανένα νομικό σφάλμα από το γεγονός πως, στην επίδικη απόφαση λήφθηκε υπόψη και η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, που έγιναν στη διαδικασία της ακυρωθείσας απόφασης. 5 10

Τον ισχυρισμό, σύμφωνα με τον οποίο σκόπιμα ο κ. Εργατούδης δεν μετέσχε στην επίδικη διαδικασία της επανεξέτασης, ώστε να μπορέσουν τα υπόλοιπα τέσσερα μέλη της Επιτροπής να βασιστούν και στις συνεντεύξεις που έγιναν ενώπιόν τους κατά τις πρώτες προαγωγές, απορρίπτω ως παντελώς ατεκμηρίωτο. Δεν είμαι ευτυχής όταν αποδίδονται αλλότρια και ανέντιμα ελατήρια χωρίς οποιoδήποτε στοιχείο. 15 20

Τέλος αναφέρω το εξής. Οι προάξιμοι για τις επίδικες θέσεις ήσαν τρεις, ο αιτητής και τα δύο ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Η Επιτροπή έπρεπε να επιλέξει δύο από αυτούς. Ακολούθησε αυστηρά τη νόμιμη διαδικασία και έκρινε πως τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ήσαν οι καταλληλότεροι για προαγωγή. Η πρώτη της απόφαση ακυρώθηκε για το μοναδικό λόγο που εξήγησα πιο πάνω. Στη διαδικασία επανεξέτασης η Επιτροπή, συμμορφούμενη με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, θεράπευσε το νομικό ολίσθημα, που επεσήμανε το Δικαστήριο στην απόφασή του. Δεν έχει ενώπιόν μου τεκμηριωθεί κανένας λόγος προσβολής της επίδικης απόφασης. Η προσφυγή απορρίπτεται με £100 έξοδα εις βάρος του αιτητή. 25 30

Η προσφυγή απορρίπτεται με £100 έξοδα.